Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

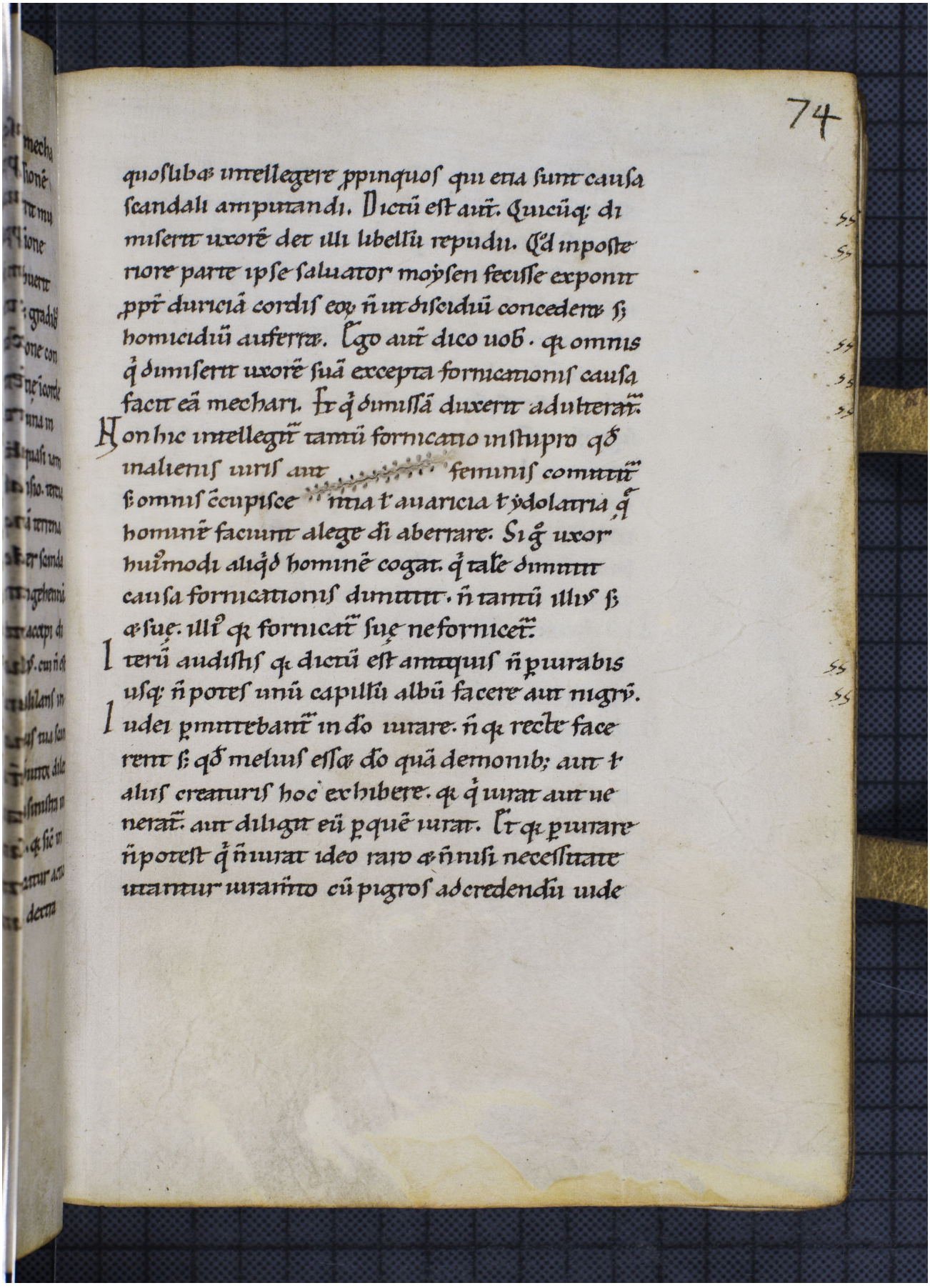

quoslibet intellegere ꝓpinquos qui etia sunt causa
scandali amputandi. Dictū est aut̄. Quicūq; di
miserit uxorē det illi libellū repudii. Qd̄ in poste
riore parte ipse saluator moysen fecisse exponit
ꝓpt̄ duriciā cordis eoꝝ n̄ ut discidiū concederet ſ;
homicidiū auferret. Ego aut̄ dico uob. q̄ omnis
q̄ dimiserit uxorē suā excepta fornicationis causa
facit eā mechari. Et q̄ dimissā duxerit adulterat̄.
Non hic intellegit̄ tantū fornicatio in stupro qd̄
in alienis uiris aut feminis comittit̄
ſ; omnis c̄cupiscentia t̄ auaricia t̄ ydolatria q̄
hominē faciunt a lege dī aberrare. Si g̊ uxor
huiusmodi aliq̄d hominē cogat. q̄ tale dimittit
causa fornicationis dimittit. n̄ tantū illius ſ;
ꝗ suę. illius q̄ fornicat̄ suę ne fornicet̄.
Iterū audistis q̄ dictū est antiquis n̄ ꝑiurabis
usq; n̄ potes unū capillū albū facere aut nigrū.
Iudei ꝑmittebant̄ in dō iurare. n̄ q̄ recte face
rent ſ; qd̄ melius essꝗ dō quā demonib; aut t̄
aliis creaturis hoc exhibere. q̄ q̄ iurat aut ue
nerat̄. aut diligit eū ꝑquē iurat. Et q̄ ꝑiurare
n̄ potest q̄ n̄ iurat ideo raro ꝗ n̄ nisi necessitate
utantur iuramēto cū pigros ad credendū uide